

[CRÒNICA del JUDICI] Darrers documents amb el TDH d'Estrasburg i l'ONU de fons

written by Lluís Busquets | 30 de maig de 2019

Son reos del delito de rebelión los que se alzaren violenta y públicamente para cualquiera de los fines siguientes:

1.º Derogar, suspender o modificar total o parcialmente la Constitución.

2.º Destituir o despojar en todo o en parte de sus prerrogativas y facultades al Rey o al Regente o miembros de la Regencia, u obligarles a ejecutar un acto contrario a su voluntad.

3.º Impedir la libre celebración de elecciones para cargos públicos.

4.º Disolver las Cortes Generales, el Congreso de los Diputados, el Senado o cualquier Asamblea Legislativa de una Comunidad Autónoma, impedir que se reúnan, deliberen o resuelvan, arrancarles alguna resolución o sustraerles alguna de sus atribuciones o competencias.

5.º Declarar la independencia de una parte del territorio nacional.

6.º Sustituir por otro el Gobierno de la Nación o el Consejo de Gobierno de una Comunidad Autónoma, o usar o ejercer por sí o despojar al Gobierno o Consejo de Gobierno de una Comunidad Autónoma, o a cualquiera de sus miembros de sus facultades, o impedirles o coartarles su libre ejercicio, u obligar a cualquiera de ellos a ejecutar actos contrarios a su voluntad.

7.º Sustraer cualquier clase de fuerza armada a la obediencia del Gobierno.

□□□□□□□□□□Cód. Penal, art. 472

Son reos de sedición los que, sin estar comprendidos en el delito de rebelión, se alcen pública y tumultuariamente para impedir, por la fuerza o fuera de las vías legales, la

aplicación de las Leyes o a cualquier autoridad, corporación oficial o funcionario público, el legítimo ejercicio de sus funciones o el cumplimiento de sus acuerdos, o de las resoluciones administrativas o judiciales.

□□□□□□□□□□ *Cód Penal , art. 544*

Comentari: La referència a *pública* –això és, notòria i evident– es comú a ambdues figures delictives, però existeix una diferència entre *tumultuària* i *violenta*, ja que la primera es pot produir sense violència. Els punts 1 i 5 són actes verbals per assolir els quals els experts discuteixen si impliquen o no *violència*. El TC en la sentència 199/87 la donà per suposada en la *rebel·lió*, que definí com la “realitzada per un grup que té el propòsit d’ús il·legítim d’armes de guerra o explosius, amb una finalitat de produir la destrucció o perversió de l’ordre constitucional”.

La pedra que tenia **Marchena** a la sabata –**Junqueras**, electe a l’eurocambra–, havia esdevingut triple (a més del cas **Junqueras**, havia de solucionar el de **Joaquim Forn**, regidor elegit per a l’Ajuntament de Barcelona, i el de **Jordi Sànchez**, cap JxCat, que sols anirà a la llista de **Batet** per entrevistar-se amb **Felip VI**, si **Marchena** mateix li dóna permís); ara bé, ahir a la tarda, el triple problema se li va tornar quàdruple, amb un pedruscall enorme arran del veredicte del Grup de Treball de Detencions Arbitràries de l’ONU sobre els presos polítics. **Ben Emmerson**, advocat britànic que es mou en la defensa de **Puigdemont**, **Junqueras**, **Sànchez** i **Cuixart**, especialista en drets humans i dret internacional, convocà una conferència de premsa a Londres, a primera hora del vespre, per explicar la decisió de l’ens de les Nacions Unides juntament amb la seva companya **Rachel Lindon**. En un resum brevíssim digué això: tots els actes relacionats amb el procés català formen part dels drets fonamentals, civils i públics, es van fer sense implicar violència de cap mena, des del dret legítim de la llibertat de pensament, opinió i expressió; així les coses, els líders catalans foren detinguts arbitràriament,

de forma il·legal, i estant sent jutjats per un tribunal incompetent amb jutges parcials, amb influències d'altres instàncies de l'estat. Espanya ha de deixar en llibertat tots tres presos, a més dels co-jutjats amb ells, oferir-los-hi una indemnització per la detenció il·legal, i suspendre els càrrecs que pesen sobre ells i sobre els exiliats.

□El veredictes cremava i segueix abrusant. Segons **Emmerson** es tracta d'un veredictes vinculant que ofereix a Espanya la darrera oportunitat per solucionar el conflicte català, organitzant una mediació en què les dues parts es comprometin amb un referèndum acordat, si no vol entrar en un laberint d'atzucacs que la desprestigiarien davant les instàncies internacionals i acabaria condemnada fins i tot per la Unió Europea.

□La jornada del macrojudici d'ahir, que va acabar amb aquesta coda, al matí, no va pas començar malament, i això que **Benet Salellas**, advocat de **Jordi Cuixart**, a Catalunya Ràdio, no s'havia mostrat gaire optimista en la recta final: "Allà on nosaltres veiem l'exercici d'un dret fonamental, els acusadors hi veuen una incitació a trencar l'Estat", declarà. A la sala es començà la sessió tot acabant de veure els vídeos de l'Advocacia de l'Estat, que no s'havien pogut veure la vigília per un problema tècnic: discursos dels **Jordis** demanant actuar amb serenor i sense violència i de **Forn** a RAC 1 –"El dia u sortirà bé, però no hem de caure cap parany. La Guàrdia Civil i la policia espanyola vénen a alterar l'ordre públic"–, que més aviat afavorien les defenses i que finalitzaren amb un tutorial de consells per a la resistència pacífica difós per Òmnium per al dia 1-0. Imatges de la jornada amb comportament pacífic i serè de la gent ("En cas de presència policial, sempre actuarem des de la resistència pacífica"), del tot no-violents. La documentació acabà amb el discurs de final de campanya Montjuïc per part de **Cuixart**, ja que l'Advocada de l'Estat renuncià als dos darrers.

□Tot seguit s'iniciaren les proves documentals (llegeixin

vídeos) de les defenses, començant per **Van den Eynde**, ordenades i localitzades, tota una altra cosa de les de la vigília de Fiscalia. Les seqüències més importants que es visionen foren aquestes: **Joan Ignasi Elena**, portaveu del Pacte Nacional pel Referèndum, el 20-IX instava a actuar com un sol poble, “sempre des del civisme i la determinació democràtica”; **Cuixart**, el mateix, dia on demanà que s’expulsés els violents de la concentració; entrevista al president d’Òmnium, on condemnà els danys als cotxes de la GC; imatges de les intervencions policials a l’Institut Pau Claris de Barcelona (amb la famosa puntada de peu voladora d’un antiavalot), a l’Escola Mediterrània, Infant Jesús, Escola Pia de Sant Antoni (interior i exterior), conselleria d’Ensenyament, Escola Projecte, Escola Estel, dispars de bales de goma a l’Escola Orlandai, IES Joan Fuster, Dolors Montserdà... Si abans d’ahir la residència passiva de la gent quedà palesa (unes persones gens revoltades), ahir la violència policial es demostrà amb esfereïment i ulls esbatanats dels assistents a la sala. Va quedar clar que els qui complien les ordres de magistratura de no trencar la convivència ciutadana no van pas ser les FCSE! Gran problema: la gent, als vídeos, parlava en català i els jutges i acusadors, tot i tenir els ulls esbatanats, feien cara de no entre ni un borrall. Sortosament una persona, en castellà, a l’Escola Projecte, interpel·lava un agent: “Com vols que em senti espanyol si ens tracteu així?” Resultà un vídeo paradigmàtic. En seguiren d’altres enregistrats a l’escola Castell de Dosrius, Sant Carles de la Ràpita, Cotxeres de Canyamars, Sant Iscle de Vallalta, Sant Martí de Sesgueioles... Abans de la pausa matinal es va reproduir un fragment de la conferència de **Romeva** a Brussel·les, on demanava dialogar amb Espanya i admetia que s’havia fracassat quan s’havia volgut dialogar amb l’Estat malgrat haver rebut múltiples ofertes de mediació.

En tornar de la pausa **Melero** exposà els seus vídeos: **Forn**, sobre els efectes del 155, imatges de quatre manifestacions violentes a l’estat espanyol “per poder establir un barem del

que és un desordre públic violent". Seguiren els vídeos de **Jordi Pina**, especialment, el de la declaració institucional de **Puigdemont** el 26-X. **Bernaola**, advocada de **Sánchez, Rull i Turull**, oferí els de les càmeres de seguretat del vestíbul de la conselleria d'Economia del 20-IX, en especial el fragment en què la secretària judicial **Montserrat del Toro** va dir que havia baixat al vestíbul per primera vegada. Volia demostrar que l'ambient que hi havia no era el descrit exageradament per la funcionària en la seva declaració i, tot seguit, acreditar que els dos **Jordis** hi eren presents amb converses disteses. També aportà imatges de l'exterior, per poder mostrar el cordó de voluntaris que separava l'edifici del grup de manifestants; tot seguit, renuncià a altres vídeos ja aportats, i en seleccionà alguns de no vistos fins aleshores com els del Mercat del Guinardó, l'Escola de Formació d'Adults Freire, les escoles Àgora i Mare Nostrum, la de Fonollosa, l'Institut El Palau de Sant Andreu de la Barca, el consultori de Sant Cebrià de Vallalta, la brutal entrada de la Guàrdia Civil al col·legi de Sant Julià de Ramis on havia de votar **Puigdemont**, el col·legi Verd de Girona...

Així s'arribà a la pausa per dinar. Es va saber aleshores que el Senat havia suspès **Raül Romeva** com a senador electe aplicant-li de nou, com havia fet el Parlament amb els diputats elegits democràticament, no pas el Reglament de la cambra, sinó la via **Llarena** de l'art. 384bis. Conegut, també, pels advocats en aquell ínterim, el veredicta del Grup de Treball de Detencions Arbitràries de l'ONU, en la represa de la sessió, **Salellas** s'afanyà a demanar al President la seva aplicació, és a dir, l'alliberament dels presos. **Marchena** li respongué que ho fes per escrit.□

Havent dinat, **Bernaola** seguí fent projectar vídeos de l'Escola Dalmau, de Sant Julià de Ramis, de Sant Mori (un municipi de 176 habitants), de Cappont i Caparrella de Lleida, de Ponts, Cabra del Camp, Mora la Nova, Sant Carles de la Ràpita, instituts de Tarragona, Torraforta... En més d'un hi havia

ferits, persones ensangonades. Algunes cares del tribunal i de l'acusació eren d'estupefacció. Allò que els dos-cents policies que havien testificat havien provat d'amagar, quedava a la vista de tots; s'entenia perfectament per què **Marchena** no les havia deixat contrastar amb les testificals, aquelles imatges. No debades, aquella a nit de l'1-0, la CNN titulà el seu reportatge: "La vergonya d'Europa". Molta gent de la sala era la primera vegada que veia aquelles icones. La de la cadira llançada contra un GC a Sant Joan de Vilatorrada la devien haver vista centenars de vegades, però els cops de porra absolutament gratuïts al cap de l'**Alejandra Rayas** a l'Escola Mediterrània eren un fet nou, incòmode, vergonyós. El silenci es podia tallar amb un ganivet. Cap agent de les FCSE havia acceptat en el moment de la seva declaració que ataquessin la gent sense haver-hi parlat abans; ara bé, amb les imatges, quedaven desmentits. Una de les seqüències que major impacte causà al Tribunal fou la de l'escamot de GC en formació avançant per un carrer de Sant Iscle de Vallalta en direcció a un grup de votants, agrupats en silenci i amb les mans alçades... De sobte, arrencaven a córrer i escometien tothom, escut al rest. Mitja hora després, aquelles imatges eren a les pantalles de programes populars com el de **Susanna Griso**. Aquell fet, sumat al veredictes del Grup de Treball de Detencions Arbitràries de l'ONU, que corria subreptíciament com la pólvora per la sala, tot i no tenir-ne tots els detalls, hauria ocasionat més nervis sense la decisió del dia anterior del Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg (TDH) rebutjant la demanda de **Puigdemont, Forcadell** i 74 diputats més contra l'anul·lació del ple del 8-X, en què es pretenia avaluar els resultats de la consulta segons demanaren a la mesa dos grups parlamentaris sobiranistes (llegeixin declarar la independència seguint el mandat de l'1-0, cosa que es va fer, amb sordina, deixant-la sense eficàcia, el dia 10-X). Estrasburg, en el fons, donava la raó als socialistes que van recórrer a l'empara del TC tot considerant "inadmissible" la queixa de violació dels drets fonamentals; per a Estrasburg "la decisió de la mesa d'autoritzar la celebració de la sessió

plenària va suposar un clar incompliment de les decisions del TC"; ítem més: la suspensió d'aquella sessió plenària "era necessària en una societat democràtica". En l'argumentari acceptava que un partit polític pogués fer campanya per un canvi de les estructures legals o constitucionals de l'estat, sempre que el canvi proposat fos compatible "amb els principis democràtics fonamentals". Traduït: una cosa és la llibertat d'opinió, fins i tot desobediència civil, i l'altra una DUI! (Una decisió que portarà cua i tindrà incidència en els informes de les acusacions, tan debò m'equivoqui! **Boye i Van den Eynde** se les van tenir per aquest fet via twitter.)

□Durant el torn de **Marina Roig** s'exhibiren vídeos de l'Escola Ramon Llull (els agents intervingueren enmig de crits de "Som gent de pau"), d'una entrevista a **Jordi Cuixart** la tarda del 20-IX (el president d'Òmnium demana "resistència pacífica, serena i contundent") i de l'ambient davant la seu d'Economia el 20-IX. Al matí, la gent s'hi movia amb tranquil·litat i era fàcil arribar a la porta de la conselleria. Quan arriba al discurs de **Sánchez** des de l'escenari que es va muntar, l'advocada demana projectar-lo sencer, perquè estava subtítulat en castellà i **Marchena** assentí. Hi demanava a la gent que no es deixés provocar: "Si detecteu algú que actua de manera violenta o provocativa, intentant atacar cossos de seguretat, desemmascareu-l!". Exhibí també una curta seqüència, on es veia com es desplega la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra (la cèlebre BRIMO). Seguí un nou discurs de **Cuixart** demanant als manifestants que deixessin treballar i marxar la comitiva judicial. **Roig** encara va fer projectar el vídeo dels agents de la Policia Nacional cantant "*¡A por ellos!*" i l'himne d'Espanya. Renuncià, en canvi, als vídeos ja projectats i en trià de nous: Escola Estel, l'IES Jaume Balmes de Barcelona (on els agents retiraren urnes), Col·legi Verd de Girona, on es veia com la Guàrdia Civil dispara salves.

□**Olga Arderiu**, advocada de **Carme Forcadell**, per la seva banda, va fer projectar tots els discursos que es van pronunciar

durant la concentració del 21-IX-2017 davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb intervencions de **X. Domènech** o **A-D. Fachín**.

□ A $\frac{3}{4}$ de 6 acabava la prova documental. **Marchena** donà la paraula al ministeri fiscal per si volia fer modificacions. La Fiscalia mantingué l'acusació de *rebel·lió* contra els líders independentistes. (Considerava que havia quedat acreditada l'existència d'una violència permesa i dirigida per ells). Elevà a definitives les seves conclusions "sense cap modificació substancial"; només, digué el fiscal **Jaime Moreno**, amb una "redacció més completa i rica". □

Cap a les 6 **Marchena** aturà vint minuts la sessió abans que les defenses elevessin a definitives les seves conclusions. **Andreu Van den Eynde** havia demanat poder revisar-les per les petites modificacions que havien fet les acusacions.

□ En definitiva, la Fiscalia demana pel delictes de rebel·lió 25 anys de presó per a l'exvicepresident de la Generalitat **Oriol Junqueras**, [17 anys a l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell](#) i 16 per als cinc exconsellers que són a la presó: **Joaquim Forn**, **Jordi Turull**, **Raül Romeva**, **Josep Rull** i **Dolors Bassa**. També [demana 17 anys per a Jordi Cuixart i Jordi Sànchez](#). Cal tenir en compte que el *Codi Penal* espanyol dedica el títol XXI als delictes contra la *Constitució Espanyola*. El primer que defineix i fixa és el de "rebel·lió", i hi dedica els articles del 472 al 484. Aquest delictes es contempla, entre d'altres, contra qui pretengui "declarar la independència d'una part del territori nacional" com un dels supòsits, però la definició inicial exigeix que hi hagi un alçament "violent i públic", com hem explicat a la capçalera de textos inicial.

□ La Fiscalia considera, doncs, **Junqueras** màxim responsable d'un "alçament generalitzat, esquitxat d'actes de força, agressió i violència", que van impulsar el rei a respondre amb el missatge del 3 d'octubre. A **Forn** també se l'acusa del delictes de rebel·lió, però en una escala diferent, la de

comandaments subalterns, per la qual cosa la pena que es demana és de 16 anys, sumant-hi el delictes de desviació de cabals públics.

□Pel que fa als exconsellers **Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull i Dolors Bassa**, la Fiscalia argumenta que van executar un pla acordat, plenament conscients de la il·legalitat del procés. En l'escrit de conclusions, descriu com els tres primers van participar en reunions, on es va discutir el procés d'independència i la construcció d'un estat propi. Afegeix que van fer crides públiques a votar l'1-0, essent conscients que hi havia una "altíssima probabilitat d'actes violents". Per als altres tres exconsellers acusats que estan en llibertat –**Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila**–, la Fiscalia demana 7 anys de presó i 16 d'inhabilitació absoluta pels delictes de malversació i de desobediència continuada greu.□

Pel delictes de *malversació de cabals públics*, la Fiscalia demana de 2 a 6 anys de presó i de 9 a 10 d'inhabilitació. Ara bé, si s'ha provocat un dany greu o un entorpiment del servei públic, podrien arribar als 8 anys de presó i d'inhabilitació. Sobre el delictes de *desobediència*, comporta una multa econòmica i la inhabilitació de sis mesos a dos anys. És el delictes pel qual es va condemnar **Mas, Ortega, Rigau i Homs** pel 9N. I pel que fa al delictes de *organització criminal*, es demana de 4 a 8 anys de presó per als dirigents i de 2 a 5 anys per als participants.

□A més, la Fiscalia demanarà que els líders independentistes no puguin obtenir el tercer grau i, per tant, sortir de la presó (estan pensant en presons catalanes) fins a complir la meitat d'una hipotètica condemna segons l'ap. 36.2 del *Codi Penal*. Quant als membres de la mesa del Parlament català, donaven per fet que ja s'havia declarat competent per jutjar-los el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.□

Com ja va justificar quan [es van fer públiques les peticions](#)

[del judici](#) contra el procés independentista, el passat mes de novembre, la Fiscalia els aplica a tots ells els punts primer, cinquè i setè de l'article 472 del *Codi Penal*, i també el primer de l'article 473, com a "promotors i/o caps principals" de la presumpta rebel·lió. També demana la "inhabilitació absoluta" a cadascun pels mateixos anys de la petició de presó, en aplicació de l'article 478.

□L'Advocacia de l'Estat manté el delicte de [sedició](#). Un delicte que el *Codi Penal* situa com un delicte de caire un xic menor, en el títol XXII (art 544ss), dedicat als delictes contra l'ordre públic. Es preveuen fins a 15 anys de presó, així com la inhabilitació del càrrec. Aquest delicte, com ha quedat palès, també, a la capçalera inicial de textos, penalitza aquells que s'alcin públicament i "tumultuosament" per impedir, per la força o fora de les vies legals, l'aplicació de les lleis. També castiga que s'impedeixi a qualsevol autoritat el compliment de resolucions administratives o judicials.□

Per la seva banda, l'acusació popular de Vox manté les acusacions per a la majoria dels líders independentistes, excepte per a **Santi Vila**, a qui han retirat l'acusació d'organització criminal i malversació.

□Les defenses argumentaran la petició d'absolució i algunes d'elles presentaran modificacions no substancials.□

A 2/4 i cinc de set **Marchena** donà per finalitzada la sessió; el judici continuarà el dimarts 4 de juny a 2/4 de 10 del matí amb la presentació dels informes definitius per part de les acusacions. Després, deixarà un lapsus de temps perquè les defenses puguin preparar els seus informes, l'exposició dels quals les vol enllestir els dies 10 i 11 de juny. Encara hi ha d'haver temps per a l'últim torn de paraula, en què els acusats tindran quinze minuts per cap. **Marchena** vol deixar el judici vist per sentència el dimecres 12 de juny.□

A la sortida de la sessió judicial, a 2/4 de 8 en punt, **Ben Emmerson**, a la seva conferència de premsa a Londres deia això: *“Si el nou govern espanyol pretén demostrar que Espanya és una democràcia governada per l’imperi de la llei, aleshores no té cap altra alternativa que alliberar tots els presoners polítics de manera immediata. [...] Seria erroni argumentar que el nostre veredicté no és vinculant. El grup de treball és l’organisme autoritzat per emetre aquesta sentència. Si Espanya ignora aquesta decisió o no l’aplica ara mateix estarà cometent de manera continuada i flagrant una violació de la llei internacional...”*□

El president **Quim Torra** assegurà que des del govern de Catalunya es demanaria de forma oficial a la Fiscalia General de l’Estat que promogués davant el Suprem la retirada de tots els càrrecs i la llibertat dels presos que estan sent jutjats per l’1 d’octubre. Com feia el dictamen dels experts de l’ONU, qualificà d’“arbitrària” la privació de llibertat dels líders independentistes.